

A Castellar del Vallès, el dia set de novembre de mil nou-cents vuitanta-cinc, éssent les nou del vespre, per a celebrar sessió ordinària setmanal; es reuniren a la Casa Consistorial, sota la Presidència de l'Il.ltre. Sr. Alcalde-President, En Miquel Pont i Alguersuari, els senyors Tinents d'Alcalde: En Salvador Juanpere i Aguiló, En Josep Arderius i Casanovas, N'Enric Mas i Tapuerca, assistits del sotasignat Secretari de l'Ajuntament, En Norbert Llaràs i Marquès.

Excusaren la seva assistència els senyors Ferran Sànchez i Pallarés, i Albert Antonell i Ribaltallada.

Vist que els reunits formen la majoria legal de membres que legalment constitueixen la Comissió de Govern, el Sr. President declarà obert l'acte i s'entrà a l'examen dels assumptes inclosos en l'ordre del dia.

1.- APROVACIÓ DE L'ESBORRANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR.

Tothom manifestà que havia llegit l'esborrany de l'Acta de la sessió anterior, i trobant-lo conforme, s'aprovà per unanimitat.

2.- CORRESPONDÈNCIA I DECRETS DE L'ALCALDIA.

La Corporació restà assabentada de la correspondència i dels Decrets de l'Alcaldia.

3.- GOVERNACIÓ.

3.1.- Vist l'expedient núm: 263/85, a instància de N'Antònia Casé i Martí, sollicitant permís pel canvi de nom dels títols dels nínxols.

ATÈS que la concessió del canvi de nom dels

títols de
la vigent
proposo l

AC

Co

nom dels
segona cl
que n'era
jó, previ
concepte
millor dr
Po

3.

tat En Ja
Vi

Comissió

AC

Ab

titat de
de compta
d'octubre
Po

4.

4.

255, 256,
Gunfaus,
mero i Ut
Novellas
lització

Vi

Polícia
l'adopció

AC

PP

Vilar i
manent er
pagament
subjecció
minació c

títols dels nínxols és un dret transmissible, segons la vigent Ordenança Fiscal, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Concedir a N'Antònia Casé i Martí, el canvi de nom dels títols dels nínxols núms: 28, 29, i 30, de segona classe, Sèrie "A", de 1a., 2a. i 3a. fila, del que n'era titular fins ara els germans Pallàs i Fatjó, previ pagament de 200'- pessetes, cadascun, en concepte de taxa, i sense perjudici de que hi hagi millor dret-havent.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

3.2.- ATESA la dedicació especial que ha presat En Jaume Pineda i Blancafort.

Vist l'informe de Secretaria Intervenció, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Abonar a En Jaume Pineda i Blancafort la quantitat de 22.800'- pessetes, pels serveis especials, de comptabilitat municipal, realitzats durant el mes d'octubre.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat."

4.- HISENDA.

4.1.- Vistos els expedients núms: 253, 254, 255, 256, i 257/85, a instàncies d'En Jaume Vilar i Gunfaus, En Pascual Maynegre i Serra, En Domènec Romero i Utrera, En Joan M. Olmo i Valverde, i En Josep Novellas i Buxadé, sol.licitant permís per la senyalització de guals permanents.

Vist l'informe favorable dels serveis de la Policia municipal, a la Comissió de Govern proposo l'adopció dels següents.

ACORDS:

PRIMER.- Concedir permís municipal a En Jaume Vilar i Gunfaus, per la senyalització d'un gual permanent en el carrer Santiago Rusiñol núm. 42, previ pagament de 200'- pessetes, en concepte de taxa i amb subjecció a la vigent Ordenança municipal sobre eliminació de barreres arquitectòniques. Significant-li,

peró, que haura de fer la vorada de caire carrat.

SEGON.- Concedir permís municipal a En Pascual Maynegre i Serra, per la senyalització d'un gual permanent en el carrer Santiago Rusiñol núm. 42, previ pagament de 200'- pessetes, en concepte de taxa i amb subjecció a la vigent Ordenança municipal sobre eliminació de barreres arquitectòniques. Significant-li, peró, que haura de fer la vorada de caire carrat.

TERCER.- Concedir permís municipal a En Domènec Romero i Utrera, per la senyalització d'un gual permanent en el carrer Santiago Rusiñol núm. 44, previ pagament de 200'- pessetes, en concepte de taxa i amb subjecció a la vigent Ordenança municipal sobre eliminació de barreres arquitectòniques. Significant-li, peró, que haura de fer la vorada de caire carrat.

QUART.- Concedir permís municipal a En Joan M. Olmo i Valverde, per la senyalització d'un gual permanent en el carrer Santiago Rusiñol nº 38, previ pagament de 200'- pessetes, en concepte de taxa i amb subjecció a la vigent Ordenança municipal sobre eliminació de barreres arquitectòniques. Significant-li, peró, que haura de fer la vorada de caire carrat.

CINQUÈ.- Concedir permís municipal a En Josep Novellas i Buxadé, per la senyalització d'un gual permanent en el carrer Santiago Rusiñol núm. 38, previ pagament de 200'- pessetes, en concepte de taxa i amb subjecció a la vigent Ordenança municipal sobre eliminació de barreres arquitectòniques. Significant-li, peró, que haura de fer la vorada de caire carrat.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

4.2.- Vista la relació de factures i pagaments a realitzar enguany i que es troba assenyalada amb el número 10 d'ordre, i que puja la quantitat total CINC MILIONS QUATRE-CENTES TRETZE MIL CINC-CENTES SEIXANTA UNA pessetes, (5.413.561'- pessetes), la qual relació ha estat elevada com a proposta de despeses per la Comissió d'Hisenda; així com examinades totes i cadascuna de les factures i pagaments a realitzar incloses en la mateixa i trobant-los tots conformes, aquesta Comissió de Govern acordà aprovar-les per unanimitat, i que els mateixos siguin pagats a mesura

que les disponibilitats econòmiques i financeres de l'Ajuntament ho permetin, i amb càrrec al pressupost ordinari.

4.3.- Vist el recurs de reposició interposat per En Jaime Vilà i Forrellat, en nom i representació de Construcciones Castellar, S.A., a l'expedient nº 196/85, d'aquest Ajuntament, sobre concessió de llicències d'obres, referent a la finca situada a l'Av. Sant Esteve (Edifici E), contra la liquidació de la taxa relativa a aqueixa llicència.

ATÈS que l'única pretensió exercitada pel reclamant es refereix a que vol deduïda la quota asseyalada per raó de la liquidació practicada en concepte de taxa que grava l'expedició de llicència d'obres Convè aclarir i ordenar pròpiament les disposicions legals; ja que, sistematitzant breument el desenvolupament històric pot assenyalar-se que:

a) La Llei de Règim Local, text refós de 24-6-1.955 no feia al·lusió expressa a la bonificació del 90% en l'import de la taxa devengada per l'expedició de llicència d'obres. Però, si es recollia de manera expressa aqueixa bonificació en l'art. 10, núm. 7 del Reglament d'Hisendes Locals, aprovat per Decret de 4-8-52 i vigent, fins i tot després de la publicació de la Llei de Règim Local de 1.955, per diposar-ho així la Disposició Transitòria 11 d'aquest darrer text legal.

La legislació pròpia de les Corporacions Locals concordava, doncs, amb la normativa específica de les Vivendes de Protecció Oficial constituïda llavors per la Llei de 15-7-54 (Art. 13), que també concedia aqueixa bonificació.

b) En 24-7-63 es dictava nova Llei de Vivendes de Protecció Oficial que recull en el seu art. 14 (Art. 47 del Reglament), clarament i sense cap dubte la tan repetida deducció; doncs, inclús es va donar la circumstància de que la primitiva redacció legal parlava de bonificació en les taxes durant un termini de 20 anys "des de la data d'acabament de la construcció" amb el que s'impedia la seva aplicació a les llicències d'Obres, concedides necessàriament abans

de dita construcció, i va haver de dicta-se per aixó el Decret 3.974/64, de 3 de desembre, que afegi a la redacció primitiva una frase adreçada específicament a incloure també les llicències d'Obres" fins i tot quan aquestes fossin exigides amb anterioritat a dita data".

No hi havia, doncs cap dubte, en 1.963, prop de l'aplicació d'una bonificació del 90% en la taxa per expedició de llicències d'Obres quan es tractava de Vivendes de Protecció Oficial.

c) La Llei 41/75, de 19 de novembre, que aprova les bases de l'Estatut de Règim Local, en la seva base 22 no solament suprimeix i no al.ludeix en absolut a aqueixa bonificació, sino que adverteix expressament en el seu apartat 6 que "en matèria de taxes no s'admeten altres exempcions o bonificacions que les que beneficien a l'Estat, Provincia a que el Municipi pertanyi, mancomunitat, agrupació...etc."

A més a més, dita Llei de Bases contenia dues diferents delegacions legislatives al Govern: una delegació era per aprovar el Text Articulat de tota la Llei de Bases o de punts concrets de la mateixa, per el que es concedí al Govern el termini d'un any (disposició final primera 2), més tard prorrogada (R.D.L. 22/76 de 22 de novembre, i R.D.L.25/76, de 23 de desembre) i una altra delegació concreta era per adaptar "les exempcions i bonificacions de tributs locals compresos en disposicions legals que no siguin de Règim Local... al contingut de dita llei". Aqueixa delegació no més fou per sis mesos (disposició final 3à 4), no essent ni acomplerta ni prorrogada, pel que el Tribunal Supremo te reconegut que va caducar Sentència de 25-9-81).

d) Abans de seguir endevant convè precisar que el mecanisme de la delegació legislativa suposa: 1) una habilitació al Govern perquè reguli matèries que, en principi, son competència del poder legislatiu, i 2) unes determinacions addicionals a la pura delegació consistents en que la norma emanada del Govern, en vitud de la delegació, tingui la mateixa categoria que les creades per l'òrgan legislatiu.

Aqueix mecanisme el recollí ja l'antiga Llei Orgànica de l'Estat, de 10 de gener de 1.967, i el recull avui, amb gran precisió, l'art. 82 de la Constitució, essent de destacar el primer punt del paràgraf tercer en el que s'ordena que "la delegació legislativa haurà d'atorgar-se al Govern de forma expressa, per matèria concreta, i amb fixació del termini per el seu exercici."

e) Donc bé, en virtut de la primera delegació, el 30-12-76 s'aprovà el Reial Decret 3.250/76, que desenvolupà les bases 21 a 34 relatives a Hisendes Locals. Aqueix Decret en el seu art. 9.2 recull l'establert en la Llei de Bases, i amb tota claretat, inclús amb rara contundència, diu textualment que "llevat els supòsits establerts en el número anterior (no referits en absolut a les V.P.O.) no s'admetrà en matèria de taxes benefici tributari de cap mena".

Ès cert que la disposició transitòria primera del Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, (concordant amb la taula de derogacions annexe al R.D.) es preocupa de mantenir amb càracter provisional el Reglament d'Hisendes Locals "en quan no s'oposi a les presents normes". Però resulta obvi que l'art. 9.2 on s'oposa de plè a l'establert en l'art. 10.7 del Reglament d'Hisendes Locals de 1.952.

Així mateix és cert que la disposició transitòria si que es refereix implícitament a les vivendes de protecció oficial al dir que : "fins que pel Govern es dongui compliment al previst en la disposició final 3 4a. de la Llei 41/75, continuarán en vigor les exempcions i bonificacions de tributs locals compresos en disposicions amb rang de llei que no siguin de Règim Local". Però també és obvi que dita disposició transitòria segona es dictava quan ja (en 30 de desembre de 1.976) havia caducat el termini de sis mesos concedit al Govern en la delegació legislativa (19-11-75) i no prorrogat, pel que, no solament era d'impossible compliment ja en el mateix moment de dictar-se sinò que, per la mateixa raó de caducitat, mancava d'eficàcia per exedir del marc temporal de la Llei de Bases. Així ho ha reconegut la jurisprudència en sentència de 25/9/81, i així ho demostra la realitat posterior.

Així doncs, i conforme a la normativa de Règim Local constituïda pel Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, la bonificació s'ha de considerar suprimida

f) En l'intermedi i en un altre camp normatiu, és a dir en l'específic de les vivendes de protecció oficial s'havia promulgat el Reial Decret-Llei 12/76, de 30 de juliol, que autoritzava al Govern per dictar en el termini de tres mesos un text refós de la legislació de vivendes de protecció oficial que, efectivament, és dictat per Reial Decret 2.960/76 de 12 de novembre, que si recull en el seu art. 15 aquesta debatuda bonificació.

La discordància entre ambdós camps legislatius és clara: el Reial Decret 2.960/76, de 12 de novembre amb rang de llei, reconeix la bonificació mentre que el Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, també amb rang de Llei, la suprimeix. Però, en aqueixa discordància ha de prevaler la normativa de Règim Local per ésser de data posterior, i perquè inclús es podria discutir la caducitat del Reial Decret 2.960/76 per haver-se dictat fora del termini de 3 mesos concedit per la delegació legislativa continguda en el R.D.L. 12/76.

g) Amb més motiu, si algun dubte podrien plantejar les complicades disposicions transitòries del R.D. 3.250/76, a les que ens hem referit en l'anterior apartat e), el Reial Decret-Llei 11/79, de 20 de juliol, sobre mesures urgents de finançament de les Corporacions Locals, ve a dissipar-les establint amb caràcter general en el seu art. 5.5è que "amb caràcter general" les exempcions, bonificacions i reduccions de la Contribució Territorial Urbana no s'aplicaran a les taxes municipals, precepte que indiscutiblement inclou a les taxes municipals per expedició de llicències d'obres.

No desconeix aquesta Comissió de Govern el dictamen de la Direcció General de "lo Contencioso del Estado", de data 4-8-80 que resumeix constitueix en realitat les al·legacions de Construcciones Castellar, S.A.. Però, no comparteix el criteri exposat en dit dictamen. En l'apartat b) del mateix es refereix a la Disposició Final 3-4a. de la Llei 41/75 per afirmar (amb únic fonament en dita Disposició Final)

a de Règim
 , de 30 de
 suprimida
 normatiu,
 protecció
 lei 12/76,
 per dictar
 de la le-
 que, efec-
 6 de 12 de
 questa de-

egislatius
 e novembre
 mentre que
 ore, també
 ueixa dis-
 ègim Local
 lús es po-
 t 2.960/76
 mesos con-
 uda en el

rien plan-
 còries del
 en l'ante-
 , de 20 de
 nt de les
 ablint amb
 amb caràc-
 i reduc-
 no s'apli-
 indiscuti-
 expedició

Govern el
 ontencioso
 onstitueix
 nes Caste-
 exposat en
 s refereix
 75 per a-
 ió Final)

que els règims fiscals especials.." segueixen estant inclosos del valor derogatori que en el seu dia assoliren les bases esmentades quan siguin articulades"..

Aquest Ajuntament, contràriament, considera que la Base 22 que regula les taxes municipals, està ja articulada pel Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, i que a més a més (com ha quedat exposat amb anterioritat) la Disposició Final 3a. 4 de la LLei de Bases concedia una delegació legislativa limitada al termini de sis mesos, no acomplerta ni prorrogada, i per tant caducada, tal com ho ha reconegut ja la jurisprudència, pel que el valor derogatori de l'art. 9-2 del Reial Decret 3.250/76, s'ha de considerar ja assolit.

I sense que tampoc càpiga al.ludir per raons semblants ja exposades, a la Disposició Transitòria Segona del Reial Decret 3.250/76, d'impossible compliment.

No procedeix, doncs, investigar el "propòsit" íntim del legislador, quan ben clarament ho exposa en el rotund art. 9.2 del Reial Decret 3.250/76, ni pot afirmar-se tampoc "que existeix un precepte singular de caràcter conservatiu dels règims especials que retalla i disminueix l'aficàcia de qualsevulla altres disposicions compreses en els nous textos que es poguessin formular", ja que aqueix precepte de caràcter singular no fou ni complert ni prorrogat i, per altra banda, els nous textos ja s'han formulat.

Així mateix en l'apartat c) del dictamen que examinem s'al.ludeix a que una Llei general posterior (referència al Reial Decret 3.250/76) no deroga a les anteriors especials (refència als Reials Decrets 12/76 de 30 de juliol i 2.960/76 d'11 de desembre). Però sense entrar en alló discutible de tal criteri, és el cert que el dubte es pot salvar acudint a la legislació posterior: particularment el R.D.L. 11/79, de 20 de juliol, (amb força de Llei-art. 86 de la Constitució-) que, com hem vist, suprimeix "amb caràcter general" les bonificacions que preveu la Contribució Territorial Urbana quan afecten a les taxes municipals.

I aqueix precepte, art. 5. 5è del Reial Decret Llei 11/79, està contingut en una llei ben especial: la que estableix mesures urgents de finançament a les

Corporacions Locals, es a dir, la que tendeix a reforçar els ingressos de les Corporacions Locals per acomplir (exposició de motius) el precepte constitucional d'autonomia local que concretament assenyala que " les Hisendes Locals hauran de disposar dels mitjans suficients per l'acompliment de les funcions que la llei atribueix a les Corporacions respectives i es nodriran fonamentalment de tributs propis...".

Per aixó, l'exposició de motius no pot ésser més clara: "cal assegurar, diu, que les noves Corporacions estan dotades amb els recursos indispensables per l'acompliment de les seves funcions". El present R.D.L., afegeix, ha estat elaborat a partir de la decidida voluntat política que comparteix el Govern i el Parlament d'anar resolent la ja crònica situació estructuralment deficitària de les Corporacions Locals, per el que declara que "el sanejament financer de les Corporacions Locals constitueix l'objectiu immediat d'aquest R.D.L."...etc.

Davant de tant clares i reiterades manifestacions del legislador no pot interpretar-se que l'art. 5.5è del R.D.L. 11/79 no vol dir el que textualment diu. Si l'art. 5.5è afirma que "amb caràcter general les exempcions i bonificacions de la Contribució Territorial Urbana no s'aplicaran a les taxes municipals el que fa no és més que reiterar el que ja deia la base 22 de la llei de Bases 41/75, i el que diu rotundament l'art. 9.2 del text articulat del R.D. 3.250/76, i concordar, a més a més, amb el propòsit clarament manifest de finançar i sanejar la Hisenda Local, el que mal s'adiu amb una retallada dels seus tributs propis mitjançant reduccions i bonificacions.

El criteri, no cal dir, respectable del dictamen que comentem, no és compartit per aquesta Comissió de Govern, ja que no pot afirmar-se com a final que "tot aixó porta a convenir que el sentit i abast de l'art. 5.5è del R.D.L. 11/79 de 20 de juliol, es refereix exclusivament al règim fiscal de la Contribució Territorial Urbana..". D'ésser aixó així sobria totalment l'esmentat apartat 5è. Quan el legislador ha afegit un text concretament i específica referit a les taxes en concret és perquè, d'acord amb

l'exposat un i altra cop en l'exposició de motius ha volgut dir el que diu: que se suprimeixen les bonificacions i reduccions en aqueixos tributs propis de la Hisenda Local, com són les taxes, i així es reforcen i sanejan les Hisendes Locals, que és la finalitat clara, directa i immediata del repetit R.D.L. 11/76.

Cal assenyalar que tampoc influeix en la qüestió de que tractem el R.D.L. 12/80, de 20 de setembre per quan es refereix a que les exempcions, bonificacions i altres beneficis fiscals regulats en la legislació vigent per les vivendes de protecció oficial, s'extendran a altres diverses actuacions. Però observem que el text legal es refereix concretament a les exempcions, bonificacions i beneficis fiscals que concedeix la legislació vigent a les vivendes de protecció oficial (per exemple en la Contribució Territorial Urbana, en l'impost de transmissions..., etc.) quins beneficis el Reial Decret-Llei amplia i extén als terrenys i altres determinades actuacions, però no té com a finalitat reimplantar beneficis ja derogats, que la legislació anterior concedia, però, que en la legislació vigent es troben ja suprimits.

ATÈS que l'Audiència Territorial de Sevilla, en Sentència de 27 de maig de 1.981, revoca l'acord del Tribunal Económico-Administrativo Provincial de 29 d'octubre de 1.979, que havia estimat la reclamació d'un contribuent contra liquidació de la taxa de llicència d'obres, sustentant arguments quasi idèntics.

La Comissió d'Hisenda tèn l'honor de proposar a la Comissió de Govern, l'adopció del següent.

ACORD:

Desestimar el recurs de reposició interposat per En Jaume Vilà i Forrellat, en nom i representació de Construccions Castellar, S.A., contra la liquidació de la taxa per concessió de llicència d'obres, dimanant de l'expedient núm. 196/85 d'aquest Ajuntament.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

4.3.- Vist el recurs de reposició interposat per En Jaime Vilà i Forrellat, en nom i representació

de Construcciones Castellar, S.A., a l'expedient nº 222/85, d'aquest Ajuntament, sobre concessió de llicències d'obres, referent a la finca situada a l'Av. Sant Esteve (Edifici F), contra la liquidació de la taxa relativa a aqueixa llicència.

ATÈS que l'única pretensió exercitada pel reclamant es refereix a que vol deduïda la quota assenyalada per raó de la liquidació practicada en concepte de taxa que grava l'expedició de llicència d'obres Convè aclarir i ordenar pròpiament les disposicions legals; ja que, sistematitzant breument el desenvolupament històric pot assenyalar-se que:

a) La Llei de Règim Local, text refós de 24-6-1.955 no feia al·lusió expressa a la bonificació del 90% en l'import de la taxa devengada per l'expedició de llicència d'obres. Però, si es recollia de manera expressa aqueixa bonificació en l'art. 10, núm. 7 del Reglament d'Hisendes Locals, aprovat per Decret de 4-8-52 i vigent, fins i tot després de la publicació de la Llei de Règim Local de 1.955, per diposar-ho així la Disposició Transitòria 11 d'aquest darrer text legal.

La legislació pròpia de les Corporacions Locals concordava, doncs, amb la normativa específica de les Vivendes de Protecció Oficial constituïda llavors per la Llei de 15-7-54 (Art. 13), que també concedia aqueixa bonificació.

b) En 24-7-63 es dictava nova Llei de Vivendes de Protecció Oficial que recull en el seu art. 14 (Art. 47 del Reglament), clarament i sense cap dubte la tan repetida deducció; doncs, inclús es va donar la circumstància de que la primitiva redacció legal parlava de bonificació en les taxes durant un termini de 20 anys "des de la data d'acabament de la construcció" amb el que s'impedia la seva aplicació a les llicències d'Obres, concedides necessàriament abans de dita construcció, i va haver de dicta-se per aixó el Decret 3.974/64, de 3 de desembre, que afegi a la redacció primitiva una frase adreçada específicament a incloure també les llicències d'Obres "fins i tot quan aquestes fossin exigides amb anterioritat a dita data".

No hi havia, doncs cap dubte, en 1.963, prop de l'aplicació d'una bonificació del 90% en la taxa per expedició de llicències d'obres quan es tractava de Vivendes de Protecció Oficial.

c) La Llei 41/75, de 19 de novembre, que aprovà les bases de l'Estatut de Règim Local, en la seva base 22 no solament suprimeix i no al·ludeix en absolut a aqueixa bonificació, sino que adverteix expressament en el seu apartat 6 que "en matèria de taxes no s'admeten altres exempcions o bonificacions que les que beneficien a l'Estat, Província a que el Municipi pertanyi, mancomunitat, agrupació...etc."

A més a més, dita Llei de Bases contenia dues diferents delegacions legislatives al Govern: una delegació era per aprovar el Text Articulat de tota la Llei de Bases o de punts concrets de la mateixa, per el que es concedí al Govern el termini d'un any (disposició final primera 2), més tard prorrogada (R.D.L. 22/76 de 22 de novembre, i R.D.L.25/76, de 23 de desembre) i una altra delegació concreta era per adaptar "les exempcions i bonificacions de tributs locals compresos en disposicions legals que no siguin de Règim Local... al contingut de dita llei". Aqueixa delegació no més fou per sis mesos (disposició final 3à 4), no essent ni acomplerta ni prorrogada, pel que el Tribunal Supremo te reconegut que va caducar Sentència de 25-9-81).

d) Abans de seguir endavant convè precisar que el mecanisme de la delegació legislativa suposa: 1) una habilitació al Govern perquè reguli matèries que, en principi, son competència del poder legislatiu, i 2) unes determinacions addicionals a la pura delegació consistents en que la norma emanada del Govern, en virtut de la delegació, tingui la mateixa categoria que les creades per l'òrgan legislatiu.

Aqueix mecanisme el recollí ja l'antiga Llei Orgànica de l'Estat, de 10 de gener de 1.967, i el recull avui, amb gran precissió, l'art. 82 de la Constitució, essent de destacar el primer punt del paràgraf tercer en el que s'ordena que "la delegació legislativa haurà d'atorgar-se al Govern de forma expressa, per matèria concreta, i amb fixació del termini per el seu exercici."

e) Donc bé, en virtut de la primera delegació,

el 30-12-76 s'aprovà el Reial Decret 3.250/76, que desenvolupà les bases 21 a 34 relatives a Hisendes Locals. Aqueix Decret en el seu art. 9.2 recull l'establert en la Llei de Bases, i amb tota claretat, inclús amb rara contundència, diu textualment que "llevat els supòsits establerts en el número anterior (no referits en absolut a les V.P.O.) no s'admetrà en matèria de taxes benefici tributari de cap mena".

Ès cert que la disposició transitòria primera del Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, (concordant amb la taula de derogacions annexe al R.D.) es preocupa de mantenir amb càracter provisional el Reglament d'Hisendes Locals "en quan no s'oposi a les presents normes". Però resulta obvi que l'art. 9.2 on s'oposa de plè a l'establert en l'art. 10.7 del Reglament d'Hisendes Locals de 1.952.

Així mateix és cert que la disposició transitoria si que es refereix implícitament a les vivendes de protecció oficial al dir que : "fins que pel Govern es dongui compliment al previst en la disposició final 3 4a. de la Llei 41/75, continuarán en vigor les exempcions i bonificacions de tributs locals compresos en disposicions amb rang de llei que no siguin de Règim Local". Però també és obvi que dita disposició transitòria segona es dictava quan ja (en 30 de desembre de 1.976) havia caducat el termini de sis mesos concedit al Govern en la delegació legislativa (19-11-75) i no prorrogat, pel que, no solament era d'impossible compliment ja en el mateix moment de dictar-se sinò que, per la mateixa raó de caducitat, mancava d'eficàcia per exedir del marc temporal de la Llei de Bases. Així ho ha reconegut la jurisprudència en sentència de 25/9/81, i així ho demostra la realitat posterior.

Així doncs, i conforme a la normativa de Règim Local constituïda pel Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, la bonificació s'ha de considerar suprimida

f) En l'intermedi i en un altre camp normatiu, és a dir en l'especific de les vivendes de protecció oficial s'havia promulgat el Reial Decret-Llei 12/76, de 30 de juliol, que autoritzava al Govern per dictar en el termini de tres mesos un text refós de la legislació de vivendes de protecció oficial que, efectivament, és dictà per Reial Decret 2.960/76 de 12 de

novembre, que si recull en el seu art. 15 aquesta debatuda bonificació.

La discordància entre ambdós camps legislatius és clara: el Reial Decret 2.960/76, de 12 de novembre amb rang de llei, reconeix la bonificació mentre que el Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, també amb rang de Llei, la suprimeix. Però, en aqueixa discordància ha de prevaler la normativa de Règim Local per ésser de data posterior, i perquè inclús es podria discutir la caducitat del Reial Decret 2.960/76 per haver-se dictat fora del termini de 3 mesos concedit per la delegació legislativa continguda en el R.D.L. 12/76.

g) Amb més motiu, si algun dubte podrien plantejar les complicades disposicions transitòries del R.D. 3.250/76, a les que ens hem referit en l'anterior apartat e), el Reial Decret-Llei 11/79, de 20 de juliol, sobre mesures urgents de finançament de les Corporacions Locals, ve a dissipar-les establint amb caràcter general en el seu art. 5.5è que "amb caràcter general" les exempcions, bonificacions i reduccions de la Contrubició Territorial Urbana no s'aplicaran a les taxes municipals, precepte que indiscutiblement inclou a les taxes municipals per expedició de llicències d'obres.

No desconeix aquesta Comissió de Govern el dictamen de la Direcció General de "lo Contencioso del Estado", de data 4-8-80 que resumit constitueix en realitat les al·legacions de Construcciones Castellar, S.A.. Però, no comparteix el criteri exposat en dit dictamen. En l'apartat b) del mateix es refereix a la Disposició Final 3-4a. de la Llei 41/75 per afirmar (amb únic fonament en dita Disposició Final) que els règims fiscals especials.. segueixen estant inclosos del valor derogatori que en el seu dia assoliren les bases esmentades quan siguin articulades"..

Aquest Ajuntament, contràriament, considera que la Base 22 que regula les taxes municipals, està ja articulada pel Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, i que a més a més (com ha quedat exposat amb anterioritat) la Disposició Final 3a. 4 de la Llei de Bases concedia una delegació legislativa limitada al termini de sis mesos, no acomplerta ni prorrogada, i per tant caducada, tal com ho ha reconegut ja la ju-

risprudència, pel que el valor derogatori de l'art. 9-2 del Reial Decret 3.250/76, s'ha de considerar ja assolit.

I sense que tampoc càpiga al·ludir per raons semblants ja exposades, a la Disposició Transitòria Segona del Reial Decret 3.250/76, d'impossible compliment.

No procedeix, doncs, investigar el "propòsit" íntim del legislador, quan ben clarament ho exposa en el rotund art. 9.2 del Reial Decret 3.250/76, ni pot afirmar-se tampoc "que existeix un precepte singular de caràcter conservatiu dels règims especials que retalla i disminueix l'eficàcia de qualsevulla altres disposicions compreses en els nous textos que es poguessin formular", ja que aqueix precepte de caràcter singular no fou ni complet ni prorrogat i, per altra banda, els nous textos ja s'han formulat.

Així mateix en l'apartat c) del dictamen que examinem s'al·ludeix a que una Llei general posterior (referència al Reial Decret 3.250/76) no deroga a les anteriors especials (referència als Reials Decrets 12/76 de 30 de juliol i 2.960/76 d'11 de desembre). Però sense entrar en allò discutible de tal criteri, és el cert que el dubte es pot salvar acudint a la legislació posterior: particularment el R.D.L. 11/79, de 20 de juliol, (amb força de Llei-art. 86 de la Constitució-) que, com hem vist, suprimeix "amb caràcter general" les bonificacions que preveu la Contribució Territorial Urbana quan afecten a les taxes municipals.

I aqueix precepte, art. 5. 5è del Reial Decret Llei 11/79, està contingut en una llei ben especial: la que estableix mesures urgents de finançament a les Corporacions Locals, es a dir, la que tendeix a reforçar els ingressos de les Corporacions Locals per acomplir (exposició de motius) el precepte constitucional d'autonomia local que concretament assenyala que " les Hisendes Locals hauran de disposar dels mitjans suficients per l'acompliment de les funcions que la llei atribueix a les Corporacions respectives i es nodriran fonamentalment de tributs propis...".

Per aixó, l'exposició de motius no pot ésser més clara: "cal assegurar, diu, que les noves Corporacions estan dotades amb els recursos indispensables

per l'acompliment de les seves funcions". El present R.D.L., afegeix, ha estat elaborat a partir de la decidida voluntat política que comparteix el Govern i el Parlament d'anar resolent la ja crònica situació estructuralment deficitària de les Corporacions Locals, per el que declara que "el sanejament financer de les Corporacions Locals constitueix l'objectiu immediat d'aquest R.D.L."...etc.

Davant de tant clares i reiterades manifestacions del legislador no pot interpretar-se que l'art. 5.5è del R.D.L. 11/79 no vol dir el que textualment diu. Si l'art. 5.5è afirma que "amb caràcter general les exempcions i bonificacions de la Contribució Territorial Urbana no s'aplicaran a les taxes municipals el que fa no és més que reiterar el que ja deia la base 22 de la llei de Bases 41/75, i el que diu rotundament l'art. 9.2 del text articulat del R.D. 3.250/76, i concordar, a més a més, amb el propòsit clarament manifest de finançar i sanejar la Hisenda Local, el que mal s'adiu amb una retallada dels seus tributs propis mitjançant reduccions i bonificacions.

El criteri, no cal dir, respectable del dictamen que comentem, no és compartit per aquesta Comissió de Govern, ja que no pot afirmar-se com a final que "tot aixó porta a convenir que el sentit i abast de l'art. 5.5è del R.D.L. 11/79 de 20 de juliol, es refereix exclusivament al règim fiscal de la Contribució Territorial Urbana..". D'ésser aixó així sobria totalment l'esmentat apartat 5è. Quan el legislador ha afegit un text concretament i específica referit a les taxes en concret és perquè, d'acord amb l'exposat un i altra cop en l'exposició de motius ha volgut dir el que diu: que se suprimeixen les bonificacions i reduccions en aqueixos tributs propis de la Hisenda Local, com són les taxes, i així es reforcen i sanejan les Hisendes Locals, que és la finalitat clara, directa i immediata del repetit R.D.L. 11/76.

Cal assenyalar que tampoc influeix en la qüestió de que tractem el R.D.L. 12/80, de 20 de setembre per quan es refereix a que les exempcions, bonificacions i altres beneficis fiscals regulats en la legislació vigent per les vivendes de protecció ofi-

cial, s'extendrà a altres diverses actuacions. Però observem que el text legal es refereix concretament a les exempcions, bonificacions i beneficis fiscals que concedeix la legislació vigent a les vivendes de protecció oficial (per exemple en la Contribució Territorial Urbana, en l'impost de transmissions..., etc.) quins beneficis el Reial Decret-Llei amplia i extén als terrenys i altres determinades actuacions, però no té com a finalitat reimplantar beneficis ja derogats, que la legislació anterior concedia, però, que en la legislació vigent es troben ja suprimits.

ATÈS que l'Audiència Territorial de Sevilla, en Sentència de 27 de maig de 1.981, revoca l'acord del Tribunal Económico-Administrativo Provincial de 29 d'octubre de 1.979, que havia estimat la reclamació d'un contribuent contra liquidació de la taxa de llicència d'obres, sustentant arguments quasi idèntics.

La Comissió d'Hisenda té l'honor de proposar a la Comissió de Govern, l'adopció del següent.

ACORD:

Desestimar el recurs de reposició interposat per En Jaume Vilá i Forrellat, en nom i representació de Construccions Castellar, S.A., contra la liquidació de la taxa per concessió de llicència d'obres, dimanant de l'expedient núm. 222/85 d'aquest Ajuntament.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

4.4.- Vist l'escrit d'En Domènec Moya i Martínez, que cal considerar recurs de reposició, demanant l'exempció del pagament de la taxa d'obres, girada amb motiu de la concessió de la llicència núm. 150/1.985.

ATÈS que el recurrent fa una única al·legació, consistent en dir que les obres son una millora per la finca, i demana l'exempció de la taxa en base a aixó.

ATÈS que l'objecte de la taxa sobre llicències urbanístiques ho constitueix la prestació dels serveis tècnics i administratius necessaris per l'atorgament de la llicència.

ATÈS que entre les exempcions que estableix l'actual legislació no hi cap aquest supòsit.

Vist el Reial Decret 3250/76, de 30 de desembre, i l'Ordenança Fiscal núm. 26, sobre expedició de llicències urbanístiques, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Desestimar a En Domènec Moya i Martínez, el recurs de reposició presentat contra la taxa d'obres girada amb motiu de l'expedició de la llicència núm. 150/85, per no estar exempta de pagament.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat."

5.- URBANISME, OBRES PÚBLIQUES I MEDI AMBIENT.

5.1.- ATÈS que per raons d'urgència, per tal d'evitar danys derivats de les pluges, fou necessari desobstruir i netejar els embornals de l'entrada a la Urbanització de "Can Font", que recullen les aigües provinents de les cunetes de la Carretera B-1415.

Vist l'informe dels Serveis Tècnics municipals
Vist l'informe de Secretaria-Intervenció, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

PRIMER.- Aprovar les despeses ocasionades per la desobstrucció i neteja dels embornals de la Carretera B-1415, a l'entrada de la Urbanització de "Can Font", d'un import de 100.550'- pessetes.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

5.2.- Vistos els expedients d'obres núms: 234, 235, 241, 242, i 243/85, a instàncies de N'Antoni Escobar i Estepa (FECSA), N'Antoni Escobar i Estepa (FECSA), Na Júlia Martí i Cirera, En Martí Tió i Juanola, i En Manuel Florido i Florencio.

Vist l'informe dels Serveis Tècnics municipals
Vist l'informe de Secretaria; a la Comissió de Govern, es proposa l'adopció dels següents.

ACORDS:

PRIMER.- Concedir llicència municipal a "Fuerzas Electricas de Cataluña, S.A.", i en el seu nom i representació N'Antoni Escobar i Estepa, per les obres necessàries pel subministrament elèctric a l'ha-

bitatge núm. 18 del carrer Sot d'En Golerres.

SEGON.- Concedir llicència municipal a "Fuerzas Electricas de Cataluña, S.A.", representada per N'Antoni Escobar i Estepa, per les obres necessàries pel subministrament elèctric a 5 habitatges del carrer Santiago Rusiñol.

TERCER.- Concedir llicència municipal a Na Júlia Martí i Cirera, per les obres d'ampliació del menjador de la casa, sita en el carrer Sala Boadella núm. 10 baixos, previ pagament de 900'- pessetes, en concepte de taxa.

QUART.- Concedir llicència municipal a En Martí Tió i Juanola, per les obres de fer un traster en el pis 2n. 2na. del carrer Dr. Rovira núm. 1, previ pagament de 1.200'- pessetes, en concepte de taxa. Per haver iniciat les obres sense disposar de la preceptiva llicència, d'acord amb el que disposa l'article 16 de la vigent Ordenança Fiscal núm. 26- Taxa sobre llicències urbanístiques-, s'ha aplicat un recàrreg del 100% sobre la taxa resultant.

CINQUÈ.- Concedir llicència municipal a En Manuel Florido i Florencio, per les obres de construcció d'una tanca metàl·lica, a la finca sita a la parcel·la núm. 200, de la Urbanització de "Ca n'Avellaneda", previ pagament de 500'- pessetes, en concepte de taxa.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

5.3.- ATÈS que En Joan Liebana, membre de la Brigada Municipal, està de baixa per enfermetat.

ATESA la necessitat de cobrir el servei que realitza .

ATÈS que segons informa la Intervenció municipal existeix consignació pressupostària suficient.

Vist l'Estatut dels Treballadors (Llei 8/1980) i la Llei 30/1.984, de Mesures oer a la Reforma de la Funció Pública, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Contractar a N'Antoni Gomez, en substitució d'En Joan Liebana, i mentre duri la baixa d'aquest, com a peo de la Brigada Municipal i sou de 73.059'- pessetes mensuals.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

5.4.- Vista la relació d'hores extraordinàries realitzades per personal de la Brigada Municipals.

Vist l'informe dels Serveis Tècnics municipals

Vist l'informe d'Intervenció municipal, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Procedir al pagament de les hores extraordinàries, realitzades per personal de la Brigada municipal, durant el mes d'octubres, que tot seguit es detallen:

NOM	HORES	PESSETES
Antoni Fernàndez	25 hores	14.500 '-
Cayetano Ortiz	4 hores	2.320 '-
Manuel Campanon	4 hores	2.320 '-

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

5.5.- ATÈS que cal reparar el sistema mecànic de repic de campanes de l'Esglesia Parroquial.

ATÈS que aprofitant l'avinentesa es creu convenient la substitució d'aquest sistema, per un de tipus elèctric.

ATÈS que la instal·lació de martells elèctrics comporta un risc d'avaría molt inferior, alhora que s'evita el perill d'accident que es podria produir per desprendiment de les campanes al voltejar, donat que amb el sistema proposat les campanes queden immobils.

ATÈS que excepte el Sr. Domènech, no es coneix a ningú més que efectui aquest tipus d'instal·lació.

Vist l'informe de l'Enginyer municipal que aconsella l'adjudicació d'aquests treballs al Sr. Domènech.

Vist l'informe de Secretaria-Intervenció.

Vistos els articles 88.3 de la Llei 7/1.985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, article 37 de la Llei de Contractes de l'Estat, article 117 del seu Reglament, i article 5 del Reial Decret-Llei 24/1.982, de 29 de desembre, a la Comissió de Govern proposo l'adopció dels següents.

ACORDS:

PRIMER.- Prescindir del tràmit de subhasta o

concurso subhasta, donat que només hi ha un sol industrial que se sapiga que pugui efectuar l'instal·lació.

SEGON.- Adjudicar al rellotger En Josep Domènech els treballs de reparació del mecanisme de repic de les campanes de l'Esglesia, per un preu de 297.500 pessetes, d'acord al pressupost presentat.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

5.6.- ATÈS que en el transcurs de les obres de construcció de la caseta dels Serveis Veterinaris es va presentar l'imprevist d'haver de variar el sistema d'eliminació d'aigües brutes, prevista mitjançant fossa septica, ja que es varen detectar la presència d'unues vetes que podrien contaminar un pou d'aigua proper, amb la consegüent dificultat de proveir-se d'aquesta aigua.

ATÈS que con a solució alternativa va ésser necessari dotar a l'esmentada construcció de canonades d'eliminació d'aigües brutes, connectades a la xarxa pública.

ATÈS que per tractar-se d'un previst, consistent amb una obra connexa, es va creure convenient que l'executés, sota la supervisió dels Serveis Tècnics municipals, el propi adjudicatari de la caseta dels Serveis Veterinaris, Sr. Ardebol, eliminant així, també, la dilació de terminis i fent economia procesal.

Vist l'informe favorable de l'Aparellador municipal.

Vist l'informe de Secretaria-Intervenció, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Abonar a En Josep Ardèbol i Voltà l'import de 357.312' - pessetes, pels treballs executats per la conducció i connexió a la xarxa pública de les aigües brutes de la caseta dels Serveis Veterinaris.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

6.- ENSENYAMENT, CULTURA i ESPORTS.

6.1.- La proposta d'adquisició de 150 cadires per a la Conselleria de Cultura, fou retirada.

6.2.- Vista la relació d'hores extraordinàries realitzades pel Conserge del Pavelló, En Joaquim Berjano.

Vist l'informe d'Intervenció municipal, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Procedir al pagament de les 38 hores extraordinàries, realitzades pel Conserge del Pavelló, En Joaquim Berjano i Rufian, les quals es relacionen enllista annexa, i puguen la quantitat de 13.300' pessetes.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

7.- SERVEIS.

7.1.- Vistes les sol.licitudsd d'escomesa d'aigua potable.

Vistos els informes de l'Enginyer Municipal i de la Conselleria, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Concedir llicència d'escomesa d'aigua potable als peticionaris, que tot seguit es detallen, i amb les adreces corresponents:

- Na Lourdes Nomdedeu i Nebot, en l'Av. Sant Esteve núm. 67, 2n. 3a.

- En Manuel Nieto i Real, en el Polígon Industrial "Pla de la Bruguera", provisionalment mentre durin les obres,

Els concessionaris de les llicències que han estat concedides hauran d'abonar els drets que els hi corresponguin.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

8.- INFORMES.

El Sr. Salvador Juanpere digué que calia vetllar que no es produïssin obertures d'establiments, sense permís, per tal d'evitar molesties al veïnat i/o greuges comparatius en matèria fiscal.

El Sr. Enric Mas digué que s'havia de posar en marxa una campanya de recollida de gossos, ja que en volten mots d'abandonats.

I no havent-hi Precs ni Preguntes, ni cap més assumpte a tractar, faltan deu minuts per les onze de la nit, s'aixecà la sessió de la qual s'estén la present Acta que signen amb mi, el Secretari tots els membres components de la Comissió de Govern. Certifico.